

eller Fremme af Fiskemængden, af hvilken saa godt som alle Fisk af økonomisk Betydning ikke udklækkes i Fjorden, men indvandre i samme fra Havet.

Da Mindretallet imidlertid tror at burde nære Frygt for, at et Forslag om Afskaffelse af den særlige Limfjordslovgivning vil, ligesom hidtil har været Tilfældet med Aalegaardsspørgsmaalet, kunne forhale Tilvejebringelsen af en Fiskerilov i ubestemmelig Tid, har Mindretallet anset det for rigtigt ikke for Tiden at stille eller nærmere motivere et saadant Forslag, hvorved det vil være forbeholdt, uden derved at hindre den øvrige Fiskerilovgivning, efter sammes Fremme, at optage Spørgsmaalet om Bibeholdelse af en særlig Limfjordslovgivning, som man i den sidste Menneskealder ikke har kunnet bringe til Hvile, men ved en Række Love af 29. December 1857, 4. Januar 1861, 22. Marts 1867, 25. Marts 1872 og 5. April 1888 har underkastet hyppige Forandringer.

Idet vi have kunnet indskrænke os til foranstaaende almindelige Fremstilling af de Spørgsmaal, der i særlig Grad have beskæftiget Kommissionen, skulle vi om Enkelthederne i det af Kommissionen stillede Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri, henvide til de til dettes enkelte Paragraffer knyttede særlige Bemærkninger.

Bemærkninger til Kommissionens Forslag.

ad § 1.

Ifølge Art. II i den mellem Danmark og Sverig den 14. Juli 1899 afsluttede Konvention angaaende Ordningen af Fiskeriforholdene i de til Danmark og Sverig grænsende Farvande, jfr. Bekendtgørelse Nr. 147 af 11. November 1899, er Sildefiskeri med Drivgarn ved Bornholms og Kristiansøs Kyster og ved den svenske Kyst fra Falsterbo til Simbrishamn fælles for begge Landes Undersaatter i Tiden fra 1. Maj til 31. August.

Af et Medlem af Kommissionen (A. Holm) er der udtalt Ønske om, at Kommissionen vilde stille Forslag om Ophævelse af denne Bestemmelse, men Kommissionens Flertal har ikke ment at kunne tage Hensyn hertil, da Spørgsmaal om Indholdet af internationale Overenskomster anses som liggende udenfor Kommissionens Op-gave.

ad § 4.

I 2det Stykke, 2det Punktum, er Ordet „nødvendig“, der findes i den tilsvarende Bestemmelse i sidste Regeringsforslag udeladt. Grunden hertil er den, at Bestemmelsen som den lød vilde

kunne foraarsage processuelle Vanskeligheder, ligesom det ogsaa er Kommissionens Tanke, at Fiskeren for at bevare sin indtagne Sildebundgarnsplads ikke ubetinget skal være pligtig til at have sit Garn staaende ude Aaret rundt med Undtagelse af den Tid, hvor Is eller lignende Hindringer vilde umuliggøre det, men at han uden at tabe Retten til Pladsen kan tage det ind ikke blot i enkelte Dage for Rensning og Tørring, men ogsaa paa Tider, hvor Fiskeriet ikke lønner sig og hvor Garnet ved at staa ude vilde blive ødelagt.

Uagtet der i Forslaget er optaget en Bestemmelse om, at en fortsat Benyttelse af en Sildebundgarnsplads ikke giver nogen Ejendomsret til samme, samt at Brugsretten ikke med retslig Virkning kan overdrages til Andenmand, har der dog i Kommissionen været rejst Tvivl om, hvorvidt det vil være heldigt at indrømme en sli-g vedvarende Brugsret, hvorved der let for den paagældende Fisker vilde skabes et lignende Privilegium, som Aalegaard-retten giver Kystejeren. Kommissionen maa ganske vist erkende, at Muligheden for Misbrug ved at Brugsretten underhaanden afhændes, ikke er udelukket, men man